

Η CCOO ΕΠΑΨΕ ΝΑ ΕΙΝΑΙ ΤΑΞΙΚΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ

Σε κάποιους αναγνώστες θα φανεί υπερβολική αυτή η δήλωση, αλλά δυστυχώς είναι κάτι τόσο σίγουρο πού είναι πλέον δύσκολο να επανακάμψει αυτή την κατάσταση. Ο σκοπός δεν είναι να συζητηθεί το πότε έπαψε να είναι, αλλά να υπενθυμιστεί ότι η CCOO, που ιδρύθηκε πριν από 50 χρόνια, δεν πληροί πλέον τις "εξ ορισμού απαιτήσεις ταξικού συνδικάτου", αν στηριχθούμε στα ιδρυτικά έγγραφα της ίδιας της CCOO.

Οι περίπου 4.000 χαρακτήρες, πού όπως μου εισηγήθηκε, θα πρέπει να έχει αυτό το κείμενο, δεν θα μου επιτρέψουν να επεκταθώ. Θα το κάνω σε νέα άρθρα εάν μου δοθεί η ευκαιρία. Αλλά εγώ θα θυμίσω, λεπτομερώς, το τι ήταν στην ίδρυσή της (κάνοντας αναφορά τόσο στην Ισπανία όσο και εκτός αυτής), και το τι δεν είναι σήμερα το συνδικάτο CCOO. Καθιστώντας σαφές ότι αναφέρομαι στην παγκοσμιότητα του συνδικάτου και ιδίως στην σημερινή ηγεσία του, και όχι σε μεμονωμένες περιπτώσεις ή σημαντικά τμήματα της τίμιας και αγωνιστικής συνδικαλιστικής της βάσης (πού κάθε μέρα μετράει και λιγότερο στις αποφάσεις της διοίκησης).

Η CCOO δεν είναι πλέον ταξικό συνδικάτο, αφού δεν υπερασπίζεται την εργατική τάξη, τους εκμεταλλεόμενους, ενάντια στις αληθινές επιθέσεις του εχθρού του, της επιχειρηματικής τάξης (αστικής, καπιταλιστικής). Αρνείται την ύπαρξη της ταξικής πάλης με το, απλώς, να μην μιλάει γι' αυτήν (πριν το έκανε πάντα) σε οποιοδήποτε από τα έγγραφα του, ή τα συνεδριακά ή κύρια του ψηφίσματα. Επιπλέον, έχει υιοθετήσει στην «επίσημη γλώσσα» του την ορολογία που χρησιμοποιείται από τους εχθρούς της εργατικής τάξης: «κοινωνικοί εταίροι» για να ορίσει την κοινωνική τάξη, αυτό είναι το καλύτερο παράδειγμα.

Η CCOO δεν είναι πλέον ανεξάρτητο συνδικάτο ικανό να βοηθήσει τους μισθωτούς να γνωρίζουν ότι τους εκμεταλλεύονται και ότι τους ληστεύεται η υπεραξία αυτού πού παράγουν. Τα επιμορφωτικά τους προγράμματα όχι μόνο εξαρτώνται από τις επιδοτήσεις που δίνονται από την ΕΕ και τις αστικές κυβερνήσεις, αλλά και στο περιεχόμενό τους δεν περιλαμβάνεται τίποτα που να διαφέρει, στην ουσία, από την καπιταλιστική αντίληψη της κοινωνίας.

Η CCOO δεν είναι πλέον δημοκρατικό συνδικάτο, αφού δεν σέβεται, στις αποφάσεις που λαμβάνουν οι ηγέτες της, τις απόψεις των εργαζομένων. Στις περισσότερες περιπτώσεις, ούτε διαβουλευονται με τους θιγόμενους (το παράδειγμα της PANRICO είναι, μεταξύ πολλών άλλων, ένα από τα πιο πρόσφατα και οδυνηρά), και, όταν ζητείται η γνώμη τους, δεν γίνεται σεβαστή αν δεν εξυπηρετεί τα συμφέροντα των ηγετών της.

Η CCOO δεν είναι πλέον αντιπροσωπευτικό συνδικάτο της εργατικής τάξης, αφού έχει υπογράψει πολλά Κοινωνικά Σύμφωνα, πού νοούνται ως συμβάσεις στις οποίες ο κερδισμένος είναι ο καπιταλισμός. Ένα από τα πιο εξωφρενικά και πρόσφατα ήταν η αποδοχή της νέας μείωσης των συντάξεων, ενώ υπάρχουν αρκετά χρήματα για αυτές.

Η CCOO δεν είναι πλέον συλλογικό συνδικάτο, αφού παίρνει συνεχώς αποφάσεις χωρίς τις απαραίτητες συνελεύσεις συζήτησης και της αντιπαράθεσης επιχειρημάτων, πού είναι και μόνος τρόπος για την ψήφο του κάθε εργαζόμενου, αλλά γίνεται με βάση αντικρουόμενες απόψεις. Η τελευταία θετική εμπειρία της συλλογικής πρακτικής της χρονολογείται στην δεκαετία του '80, όταν στην Καταλανία έγιναν συνελεύσεις σε όλες τις μεγάλες επιχειρήσεις και κομητείες για να αποφασιστεί κατά πόσον το Κοινωνικό Σύμφωνο θα γινόταν δεκτό. Οι περισσότεροι συμμετέχοντες είπαν ΟΧΙ στην υπογραφή του Συμφώνου, αλλά οι ηγέτες της CONC ψήφισαν ΝΑΙ στην εθνική συνέλευση.

Η CCOO δεν είναι πλέον συμμετοχικό συνδικάτο, αφού αντιγράφει τις προτάσεις που έρχονται στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων των γραφείων της ανώτατης διοίκησης, και στην συνέχεια προσπαθεί να τις παρουσιάσει ως το καλύτερο για τους μισθωτούς. Στην πραγματικότητα σήμερα η CCOO δεν διαβουλεύεται, ούτε με τα μέλη της, πριν από την υπογραφή των σημαντικών Συμφώνων με κυβερνήσεις (PP ή PSOE) και της εργοδοσίας.

Η CCOO δεν είναι πλέον ενωτικό συνδικάτο, αφού δεν εργάζεται για την ενότητα των διαφόρων συνδικάτων και δέχεται την διαίρεση της εργατικής τάξης που επιβάλλεται από την εργοδοσία. Αναφέρομαι στις συμβάσεις που έγιναν δεκτές από αυτό το συνδικάτο (με πρώτη της Pirelli στα τέλη του περασμένου αιώνα), στις οποίες η CCOO υπογράφει διαφορές στις μισθολογικές κλίμακες και άλλες συνθήκες εργασίας, σύμφωνα με την αρχαιότητα ή άλλα κριτήρια.

Η CCOO δεν είναι πλέον αγωνιστικό συνδικάτο, αφού δεν καλεί σε δράσεις που μπορούν να ασκήσουν πίεση πραγματικά στην εργοδοσία απέναντι στα δίκαια αιτήματα των εργαζομένων. Τα τελευταία χρόνια έχει περιοριστεί στο να καλεί σε δράσεις (απεργίες και διαδηλώσεις) περισσότερο για να δικαιολογήσει την ύπαρξη της ως συνδικάτο παρά για να πιέσει για μία χρήσιμη συμφωνία για την εργατική τάξη.

Η CCOO δεν είναι κοινωνικο-πολιτικό συνδικάτο, αφού δεν συμμετέχει παρά μόνο σποραδικά (και συρόμενο από άλλες οργανώσεις) στους αγώνες στην γειτονιά, τους αγώνες αλληλεγγύης, τους περιβαλλοντικούς αγώνες, για τη στέγαση, ενάντια στην ιδιωτικοποίηση, για αξιοπρεπείς συντάξεις, ή άλλους αγώνες, των οποίων πριν ήταν καθοδηγητής και πρωταγωνιστής.

Η CCOO δεν είναι πλέον διεθνιστικό συνδικάτο, αφού δεν υπερασπίζεται την ενότητα της εργατικής τάξης πέρα από τα κρατικά σύνορα, που η αστική τάξη έχει δημιουργήσει ώστε να λειτουργήσει ο παγκόσμιος καπιταλισμός, ή δεν επικρίνει (ενώ πριν το έκανε), τον ιμπεριαλισμό που η ίδια η αστική τάξη έχει επιβάλει (για να κλέψει τον πλούτο των λαών, όπως έκαναν πριν οι άποικοι). Το πιο σκανδαλώδες από αυτή την άποψη είναι η υποστήριξη της CSI (Διεθνούς Συνομοσπονδίας Συνδικάτων), της οποίας αποτελεί μέρος και η CCOO, στην δημόσια διακήρυξη στήριξης του NATO, όταν αυτή η στρατιωτική συμμαχία εισέβαλε στην Λιβύη.

Δεν θα αναλύσω τις θλιβερές και περίσσιες περιπτώσεις διαφθοράς στις οποίες εμπλέκονται σημαντικοί ηγέτες της CCOO, ούτε θα σχολιάσω ότι δεν είναι τυχαίο το γεγονός ότι οι δύο διάδοχοι του Marcelino Camacho (εννοώ τον Antonio Gutierrez Vergara και τον José María Fidalgo) έχουν καταλήξει στο PSOE και το PP αντίστοιχα. Είναι λογικές συνέπειες της συνεχούς εγκατάλειψης των ταξικών θέσεων.

Quim Boix i Lluch, πρώην ιδρυτής και πρώην εθνικός ηγέτης της CCOO, σημερινός ηγέτης της FSM (Διεθνούς Συνδικαλιστικής Ομοσπονδίας).

CP, Presidential Council of WFTU

General Secretary of TUI of Pensioners and Retirees (P&R)

<http://www.wftucentral.org/?language=en>

<http://www.pensionistas.info/web/en>

0034 609547814